

**Угода
між Урядом України та Урядом Литовської Республіки
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом
N 43/95-ВР (43/95-ВР) від 08.02.95)

Дата підписання: 08.02.1994
Дата ратифікації: 08.02.1995
Дата набуття чинності: 27.02.1995

Уряд України та Уряд Литовської Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони",
бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,
маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави,
та
визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулює ділову ініціативу у цій сфері,
домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1) Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законів та правил останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухому та нерухому власність, як і будь-які інші права власності, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиції та подібні права;

(б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку інші форми участі в компанії;

(в) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність;

(г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети, фірмові назви та гудвіл;

(д) будь-яке право, надане згідно з правом або за контрактом та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до права, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій у разі, якщо таку зміну здійснено відповідно до законодавства Договірної Сторони, на території якої інвестиція була здійснена.

2. "Інвестор" означає:

(а) відносно України:

- фізичну особу, яка має статус громадянина згідно з законодавством України;

- будь-яку установу, засновану на території України згідно з

її законами та правилами;

(б) відносно Литовської Республіки:

- фізичну особу яка має статус громадянина згідно з законодавством Литовської Республіки;

- будь-яку установу, засновану на території Литовської Республіки згідно з її законами та правилами;

(в) відносно кожної з Договірних Сторін - будь-яка установа чи організація, заснована відповідно до законодавства будь-якої третьої країни, яка прямо або побічно контролюється громадянами цієї Договірної Сторони, або установами, що мають місцезнаходження на території цієї Договірної Сторони; це розуміється, як контроль над значною частиною власності.

3. Термін "доходи" означатиме суми, одержані внаслідок інвестиції та, зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означатиме відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом і морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, відповідно до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикції.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвесторам будь-якої іншої Держави.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

(а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі, або монетарного союзу, або подібних міжнародних угод, що ведуть до

таких союзів, або інституцій, або інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

(б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування чи будь-якого внутрішнього податкового закону.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

(а) реквізиції їх власності її силами або владами;

(б) руйнування їх власності її силами або владами, яке не було викликане воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією, буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загальновідомо.

Компенсація включатиме відсоток, нарахований на основі ставки LIBOR з дати експропріації, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка отримала статус акціонерного товариства, або заснована згідно з чинним на будь-якій частині її власної території правом, та в

якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

4. Інвестори, визнані як такі згідно зі Статтею 1 п.2 пп."в", не можуть висувати вимоги відповідно до положень цієї Статті в разі, якщо компенсацію було виплачено згідно з аналогічним положенням іншої Угоди про захист інвестицій на основі рішення Договірної Сторони, на території якої була здійснена інвестиція.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та безпідставної затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

(а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

(б) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;

(в) фонди на виплату по позиці;

(г) роялті або плату за послуги;

(д) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

(е) заробітки фізичних осіб згідно з законами та правилами Договірної Сторони, в якій інвестиції були здійснені;

(ж) компенсації, передбачені Статтею 4 і 5.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7

Суброгація

Якщо Договірна Сторона або її призначений представник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно з гарантією, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

(а) передачу, або по закону або згідно з законною угодою в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те;

(б) що попередня Договірна Сторона або її призначений представник отримали право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та придбає зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної

Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином вирішений на протязі шести місяців, інвестор отримає право передати цю справу до або:

(а) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав (995_060), що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції, або

(б) арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ) (995_059). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений на протязі шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд може, проте, у своєму рішенні зазначити, що більшу частину витрат нестиме одна з двох Договірних Сторін, і це рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким їх інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно з її правом для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набере чинності з дати другого повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною на протязі десяти років. Вона продовжуватиме залишатися чинною доти, доки не сплинуть дванадцять місяців з дати, на яку одна з Договірних Сторін надішле іншій письмове повідомлення про її припинення. Після сплину десятирічного періоду, дію цієї Угоди може бути припинено в будь-який час, з повідомленням за дванадцять місяців до дати припинення.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на протязі десяти років з дати припинення.

Стаття 13

Консультації

На запит однієї з Договірних Сторін інша Договірна Сторона негайно погодиться на проведення консультацій відносно тлумачення та застосування цієї Угоди.

Стаття 14

Зміни та доповнення

Положення цієї Угоди можуть бути змінені та доповнені в будь-який час за наявності згоди між Договірними Сторонами.

Такі зміни та доповнення набирають чинності після того, як

Договірні Сторони повідомлять одна одну про виконання процедур, необхідних згідно з її правом для набуття чинності цією Угодою.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в м. Вільнюсі 8 лютого 1994 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, литовською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У разі виникнення розбіжностей при тлумаченні положень цієї Угоди переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Литовської Республіки
(підпис)

Публікації документа

- **Зібрання чинних міжнародних договорів України** — 2006 р., № 5, / Книга 1 /, стор. 364, стаття 1118
 - **Офіційний вісник України** від 27.06.2007 — 2007 р., № 45, стор. 78, стаття 1858, код акту 40156/2007
-